

ROMANIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECT1A A VIII A CONTENCIOS
ADMINISTRATE ȘI FISCAL

DOSARNR.....

DECIZIA CIVILA NR.

Ședința publică.....

PRESEDINTUL JUDECATOR JUDECATOR JUDECATOR
..... GREFIER -

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de recurenții-parți
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE și
ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALA, prin DIRECTIA
GENERALA A FINANTELOR PUBLICE, împotriva sentinței
civile nr....., pronunțată de Tribunalul În dosarul nr.....,
În contradictoriu cu intimata-reclamanta SOCIETATEA

La apelul nominal făcut În ședința publică, a răspuns intimata-
reclamanta Societatea, reprezentată de cu
împuternicire avocatică depusă la dosar, lipsa fiind recurenții-
parți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședința, după care:
Aparatorul intimitei-reclamante depune la dosarul cauzei
întâmpinare și solicită acordarea cuvântului În combaterea
recursului.

Nemaifiind chestiuni prealabile de formulat, Curtea constată
închise dezbaterile și acordă cuvântul În combaterea recursului.

Aparatorul intimitei-reclamante solicită respingerea recursului ca
nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind temeinică" și
legală, conform argumentelor expuse În întâmpinare.

Curtea reține cauza În pronunțare.

CURTEA,

Prin sentința civilă nr. Tribunalul a admis acțiunea
formulată de Societatea Agricolă În
contradictoriu cu paratele D.G.F.P. și Activitatea de
Inspec, Fiscal. a anulat Decizia nr. exoneram.
reclamanta; de a plăti obligațiilor fiscale suplimentare În
suma de ,= paratele au fost obligate la lei
Pentru a hotărâ astfel, prima instanță a reținut ca reclamanta este o
societate agricolă și prin decizia atacată i s-au stabilit obligații

fiscale suplimentare constând în TVA, impozit pe profit și impozit pe dividende.

În ceea ce privește Taxa pe valoare adăugată, tribunalul a reținut că pentru acordarea produselor agricole către asociații societății agricole nu se percepe taxa pe valoare adăugată întrucât nu este vorba de o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

În ceea ce privește impozitul pe profit, tribunalul a considerat că în raport de expertiza efectuată și prin luarea în calcul a pierderilor înregistrate, reclamanta nu datorează impozit pe profit.

Referitor la impozitul pe dividende, tribunalul a considerat că distribuția produselor către asociați nu constituie un dividend întrucât notiunea de dividend trebuie raportată și la disp. art. 67 alin.1 din Legea nr. 31/1990 și distribuția trebuie să se facă în contul deținerii unor titluri de participare. În speță, distribuția s-a făcut în contul terenurilor aduse în exploatare comună. Produsele acordate membrilor asociați reprezintă profitul obținut de aceștia ca urmare a exploatării terenurilor.

Împotriva sentinței au declarat recurs paratele.

În motivarea recursului se arată că repartizarea produselor către asociați s-a făcut ca urmare a aportului acestora la capitalul social, aport constând în folosința terenurilor. În aceste condiții, repartizarea produselor are valoarea unui dividend în sensul art. 67 din Legea nr. 571/2003.

Că privește taxa pe valoare adăugată, recurențele arată că livrarea produselor către asociați în contul dividendelor are valoarea unei livrări de bunuri cu plată în raport de disp. art. 127 și urm. din Codul fiscal.

Că privește impozitul pe profit, recurentul arată că reclamanta a beneficiat de subvenție care a fost înregistrată la venituri în toamna anului 2007, însă producția neterminată a fost înregistrată la un cost de producție diminuat cu o parte din contravaloarea subvenției încasate sub formă de bonuri valorice. recursul este fondat.

Societatea reclamanta este o societate agricolă (nu asociație agricolă) constituită în conformitate cu dispozițiile legii nr. 36/1991. Este adevărat că nu este vorba de o societate comercială ci de una agricolă, însă acest aspect nu exclude, de plano, existența unor obligații care se regăsesc și la societățile comerciale.

Curtea urmeaza sa analizeze, mai Tntai, prQblerti^Opozitului pe dividende, de aici decurgand si problema obligatie[^le,;gJ^TVA pentru produsele livrate asociatilor.

Intimata reclamanta afirma ca" produsele distrib,uW asociatilor nu constituie dividend ci bunurile se cuvin asociatilor iritbaza^dreptului de proprietate asupra pamantului.

Dividendul este definit de art. 7 alin. Pet. 12 din codul fiscal ca fiind *o distribuire in bani sau in naturaS, efectuatS de o persoana juridica unui participant la persoana juridica, drept consecinta¹ a detinerii unor titluri de participare la acea persoana juridica, exceptand urmatoarele:*

Legea fiscala nu limiteaza dividendul la societatile comerciale ci se face vorbire de orice persoana juridica.

In speta s-a facut o astfel de distribuire Tn natura a excedentului de catre o persoana juridica (societatea agricola) unor participanti la persoana juridica (persoanelor care au adus ca aport Tn natura dreptul de folosinta asupra terenurilor exploatate de societate)

Faptul ca asociatii nu Tsi pierd dreptul de proprietate asupra terenului nu prezinta relevanta cat timp au tnjeles sa aduca ca aport Tn natura la constituirea societatii *folosinta* terenului.

Problema care mai trebuie lamurita este daca aceasta livrare de bunuri s-a facut *drept consecinta a detinerii unor titluri de participare la acea persoana juridica.*

Din acest punct de vedere art. 8 din legea 36/1991 prevede, cu privire la societatea agricola „*Prin statut se vor determina conditiile pentru admiterea asociatilor in societate, numarul minim de asociati care nu poate fi mai mic de 10, capitalul social format din parti sociale de egalS valoare, a caror mSrime nu poate fi mai mica de lei fiecare, numSrul de parti sociale pe care il poate avea un asociat, modal de evaluare a partilor sociale m cazul aportului ?n natura. inciusiv a folosintei pamantului.*”

Asadar organizarea unei societati agricole presupune atribuirea catre asociati a unui numar de parti sociale prin luarea Tn calcul a aportului acestora la constituirea capitalului societatii, inciusiv a aportului Tn natura constand Tn folosinta terenului.

De asemenea. Art. 12 lit. k. din acelasi act normativ mentioneaza o alta prevedere din statut respectiv „*modal de fmpartire a profitului sau pierderilor*”

Asadar societatea agricola este o persoana juridica ai carei asociati.

[Terenurilor de „partii sociale” si al carei profit si pierdere se impart dupa reguli asemenea celor de la societatea comerciala, in functie de partile sociale detinute.

In aceste conditii excedentul repartizat asociatilor care au adus terenul in societate nu reprezinta un drept al acestor persoane decurgand din dreptul de proprietate ci un drept ce decurge din detinerea in parti

societatea agricola (partii sociale atribuite ca urmare a subscrisului folosita asupra terenului),

se observa cu usurinta ca operatiunea de distribuire a profitului asociatilor se circumscrie definitiei date de Codul fiscal dividendului.

In ceea ce priveste taxa pe valoare adaugata intimata reclamanta afirma ca predarea bunurilor obtinute catre proprietarii terenurilor nu constituie un transfer de bunuri ci aceste bunuri apartin de drept proprietarilor in baza faptului ca sunt proprietarii terenurilor.

Ca si in cazul impozitului pe dividend instanta retine ca produsele obtinute din exploatarea terenului nu se nasc din proprietatea asociatilor ci din proprietatea societatii si ele sunt distribuite asociatilor in contul dividendelor datorate pentru detinerea titlurilor de participare la societate (a partilor sociale).

Cu privire la TVA mai trebuie facuta o observatie. Potrivit art. 130 din legea 571/2003 privind codul fiscal *In cazul unei operatiuni care implica o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii in schimbul unei livrari de bunuri și/sau prestari de servicii, fiecare persoana impozabila se considera ca a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plata.*

Acesta este temeiul legal in baza caruia livrarea de bunuri in contul dividendelor datorate este tratata in mod distinct din punct de vedere al platii TVA, impunandu-se ca aceasta operatiune sa fie considerata o livrare de bunuri *cu plata*, fiind vorba de o livrare de bunuri in contul dividendelor datorate.

Cat priveste impozitul pe profit Curtea constata ca nu organele fiscale au impus o inregistrare contabila care sa „dubleze” veniturile constand in subventii ci intimata reclamanta a operat o inregistrare menita sa excluda aceste venituri din calculul profitului

impozabil prin evaluarea productiei neterminate Tn raport de un cost diminuat cu valoarea bonurilor valorice primite cu titlu de subventie si care au fost cheltuite Tn anul

Fata de toate aceste considerente Curtea urmeaza sa constate ca actul atacat este legal si temeinic impunandu-se admiterea recursului si modificarea sentintei Tn sensul respingerii plangerii ca neTntemeiate.

PENTRU ACESTE MOTIVE

TN NUMELE LEGE!

DECIDE:

Admite recursul declarat de **recurentii-parati DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE** și **ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALA**, prin **DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE**, Tmpotriva sentintei civile nr....., pronuntata de TribunalulTn dosarulnr....., in contradictoriu cu intimata-reclamanta SOCIETATEA AGRICOLA.....

Tn tot sentinta Tn sensul ca respinge actiunea ca neTntemeiata. Irevocabila. Pronuntata in Ședinta publica azi,

PREȘEDINTE

JUDECATOR

JUDECATOR

GREFIER

Red.DS

Tehnored. CB/2ex.

.....

Tribunalul

Judecatorfond: